

Arrest

nr. 72 898 van 9 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUWERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 augustus 2010, verklaart er zich op 17 augustus 2010 vluchteling.

1.2. Op 7 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 10 oktober 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Sialkot (Pakistan). U zou een Ahmadi zijn. Vanaf 2005 had u de functie "Khidmat-E-Khalaq" (sociaal werk/welzijn) in uw Ahmadi-gemeenschap. In 2005 zou u uw vriend A. overtuigd hebben om zich te bekeren tot Ahmadi. Zijn familie zou hier niet akkoord mee geweest zijn. Na 15 dagen ging u naar de familie van uw vriend. Zijn oudere broer zou kwaad geweest zijn. U zou beschoten geweest zijn toen u en uw vriend samen wegrenden. De volgende ochtend zou uw vriend terug naar huis gekeerd zijn. Hij zou zich verontschuldigd hebben bij "Kathm-E-Nabuwat" en zijn familie. Hij zou verteld hebben dat u hem verplicht had om zich te bekeren. Daarna werkte u samen met S. in een koerierdienst. Na twee jaar, eind 2008, wilde hij niet meer met u samenwerken omdat u een Ahmadi bent. In januari 2009 zou u gewerkt hebben als chauffeur in een ziekenhuis. Na anderhalve maand zou er een motorfiets naar uw wagen gegooid zijn in Rabwah. Twee personen zouden u geslagen hebben. De politie zou gekomen zijn. Na interventie van een dokter en nadat u zich verontschuldigde zou de politie u zondermeer hebben laten gaan. Op een dag keerde u terug van uw werk per fiets. U zou aangevallen zijn. In november 2009 zou u naar Samrial gereden zijn. U zou langs achter aangereden zijn door maulvi's. U zou naar de politie zijn gegaan. De politie zou geen klacht hebben geregistreerd. Na een maand vertrok u naar Karachi. U zou in Karachi gewerkt hebben bij een bedrijf van Nestlé. Nadat een persoon ontdekte dat u Ahmadi was, vielen ze u lastig. In mei 2010 zou u teruggekeerd zijn naar Sialkot. U zou dan aan landbouw gedaan hebben. In juni 2010 was u een buffel aan het melken. Twee personen van "Kathm-E-Nabuwat" zouden op u geschoten hebben. U zou naar uw vriend T. gegaan zijn in een naburig dorp. Uw vader zou naar de politie gegaan zijn. De politie zou niets gedaan hebben. U zou een maand verbleven hebben bij T.. Daarna zou u verbleven hebben bij een vriend genaamd S. tot aan uw vertrek uit Pakistan. U zou Pakistan verlaten hebben op 9 augustus 2010. U reisde van Sialkot, met een tussenstop in Dubai, naar Nederland per vliegtuig. Van Nederland reisde u per auto naar België. U verbleef een week bij uw smokkelaar in België. U diende in België op 17 augustus 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens het eerste gehoor (dd. 17 juli 2011) volgende document voor: uw eigen Pakistaanse identiteitskaart. Tijdens het tweede gehoor (dd.12 september 2011) legde volgende documenten neer: donaties aan de Ahmadi-gemeenschap in België en lidkaarten Ahmadi-gemeenschap in België. Na het tweede gehoor (dd.12 september 2011) legde u op dd. 16 september 2011 volgende documenten voor: een verklaring voor toetreding tot de Ahmadi-religie.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. Hoewel er niet getwijfeld wordt aan uw bewering Ahmadi te zijn en hoewel het CGVS erkent dat Ahmadies in Pakistan potentieel problemen kunnen hebben, wijzen onderstaande vaststellingen er op dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is. U wist uw persoonlijke vrees voor vervolging dan ook niet aannemelijk te maken. Uw verklaringen over de kern van uw asielrelaas met name de bekering van uw vriend B. A. zijn immers weinig aannemelijk. U legde een verklaring neer dd.16 september 2011 over de toetreding van uw vriend tot uw Ahmadi-religie. Het betreft echter een fotokopie zonder zegels of stempels van uw Ahmadi-gemeenschap. Er kan dan ook geen enkele waarde aan dit document worden gehecht gezien gewone fotokopies gemakkelijk te manipuleren zijn. Dit ondermijnt het geloof in de authenticiteit van dit document. Het volstaat bovendien niet om louter documenten voor te leggen. De voorgelegde documenten moeten gestaafd worden met coherente en geloofwaardige verklaringen. Dit blijkt hier niet het geval te zijn. Ten eerste kon u niet exact aangeven wanneer de bekering plaatsvond (zie gehoorverslag 2 CGVS p.4). Dit is opmerkelijk te noemen aangezien u bij de bekering aanwezig was (zie gehoorverslag 2 CGVS p.5). Ten tweede zei u tijdens uw eerste gehoor (dd. 27 juli 2011) dat u tegen uw vriend preekte (zie gehoorverslag 1 CGVS p.10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u een analfabeet bent (zie gehoorverslag 2 CGVS p.2). Bovendien gaf u aan dat u niet veel weet over uw geloof (zie gehoorverslag 2 CGVS p.3). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat u tegen iemand zou preken over uw geloof als analfabeet en met uw beperkte kennis. Ten derde legde u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u eerst dat u aan uw vriend **boeken gaf** over uw geloof (zie gehoorverslag 2 CGVS p.3). Toen u werd gevraagd welke boeken u hem gaf, antwoordde u boeken van uw gemeenschap (zie gehoorverslag 2 CGVS p.3). Vervolgens stelde u dat u hem **geen boeken hebt gegeven** (zie gehoorverslag 2 CGVS p.3). Enkel uw 'murabi' en president zouden **tijdschriften** kunnen geven (zie gehoorverslag 2 CGVS p.3). Ten vierde gaf u aan dat uw vriend betrokken zou zijn met "Kathm-E-Nabuwat" (zie gehoorverslag 2 CGVS p.15). Vervolgens zei u dat u niet wist of hij betrokken was bij "Kathm-E-Nabuwat" (zie gehoorverslag 2 CGVS p.15). Het is merkwaardig dat u dit niet weet aangezien hij een goede vriend van u was en u hem al enige tijd kende (zie gehoorverslag 1 CGVS p.10). Bovendien is het weinig waarschijnlijk mocht hij lid zijn van "Kathm-E-Nabuwat", een extreemreligieuze organisatie die tegen Ahmadies gekant is, dat hij zich zou laten

bekeren tot Ahmadi en dit schriftelijk zou laten bevestigen in een verklaring tot toetreding (zie gehoorverslag 2 CGVS p.15). Er kan dan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen en bijgevolg aan uw beweerde problemen met "Kathm-E-Nabuwat". Mocht er nog enig geloof kunnen gehecht worden aan uw asielrelaas dient opgemerkt te worden dat ook uw verklaringen over uw beweerde problemen die ontstonden na de bekering van uw vriend weinig aannemelijk zijn. Zo is het opvallend dat u tijdens uw tweede gehoor (dd. 12 september 2011) in tegenstelling tot uw eerste gehoor (dd.27 juli 2011) al uw beweerde problemen aan "Kathm-E-Nabuwat" verbond (zie gehoorverslag 2 CGVS p.7, p.9, p.10, p.12, p.15). Zo gaf u gedurende uw eerste gehoor niet aan dat het mensen van "Kathm-E-Nabuwat" waren die druk zouden gezet hebben op Salim om u te ontslaan (zie gehoorverslag 1 CGVS p.12). Ten tweede zei u tijdens uw tweede gehoor dat met betrekking tot het incident in Rabwah het wel de "Kathm-E-Nabuwat" moet geweest zijn, iets dat u niet aanhaalde tijdens uw eerste gehoor (zie gehoorverslag 2 CGVS p.9). Ten derde vertelde u tijdens uw eerste gehoor ook niet dat u overvallen werd door mensen van "Kathm-E-Nabuwat" (zie gehoorverslag 1 CGVS p.12). Ten vierde zei u tijdens uw eerste gehoor dat u werd aangereden door vier onbekende personen (zie gehoorverslag 1 CGVS p.13). Tijdens uw tweede gehoor vertelde u dat het vanzelfsprekend is dat zij van de "Kathm-E-Nabuwat" waren (zie gehoorverslag 2 CGVS p.12). U gaf aan dat u dat wist omdat "Kathm-E-Nabuwat"-leden groene tulbanden dragen (zie gehoorverslag 2 CGVS p.12). Vervolgens zei u echter dat de mensen in de auto geen tulbanden droegen (zie gehoorverslag 2 CGVS p.12). Het is dus mogelijk dat de mensen in de auto niet van "Kathm-E-Nabuwat" waren. Uit bovenstaande verklaringen blijkt duidelijk dat u uw problemen tijdens uw tweede gehoor wilde aandikken. Bijgevolg doet dit danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder beweerde u dat u werd lastig gevallen in Karachi omdat u aangaf dat een persoon water van slechte kwaliteit leverde (zie gehoorverslag 2 CGVS p.13). U gaf aan dat dit niets te maken heeft met uw beweerde problemen met "Kathm-E-Nabuwat" (zie gehoorverslag 2 CGVS p.14). Dit is een probleem dat iedereen kan overkomen. Daarenboven bleef u nog een maand in Karachi (zie gehoorverslag 2 CGVS p.13 en p.14). Indien het probleem zo danig ernstig was, had u Karachi al eerder kunnen verlaten. Wat uw beweerde probleem in juni 2010 betreft dient te worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat "Kathm-E-Nabuwat" u vijf jaar na de bekering van uw vriend nog zou lastig vallen (zie gehoorverslag 2 CGVS p.14). U veronderstelde opnieuw dat het wel "Kathm-E-Nabuwat" moest zijn omdat u geen andere vijanden zou hebben (zie gehoorverslag 2 CGVS p.14). Wat hier ook van zij, u kan dit incident niet exact dateren. U kende enkel de maand en het jaar (zie gehoorverslag 2 CGVS p.14). U stelde dat uw vader klacht zou hebben neergelegd bij de politie (zie gehoorverslag 1 CGVS p.16). U legde hiervan geen enkel document voor. Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Voorts dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw Ahmadi-gemeenschap op de hoogte was van uw problemen (zie gehoorverslag 1 CGVS p.17). U gaf aan dat uw gemeenschap vertelde dat u een brief moest schrijven naar de kalief, verder waren ze hulpeloos (zie gehoorverslag 1 CGVS p.17). Het is weinig aannemelijk dat uw gemeenschap u niet kon helpen, gezien u een functie uitoefende binnen uw gemeenschap (zie gehoorverslag 1 CGVS p.7). Zoals uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Ahmadi's die met ernstige problemen te kampen hebben hun voorzitter kunnen informeren. Op basis van de verslagen van de voorzitters worden de maandelijkse rapporten over vervolging van de Ahmadi-gemeenschap opgesteld. Uw Ahmadi-gemeenschap zou over uw problemen niets genoteerd hebben (zie gehoorverslag 1 CGVS p.17). Dit is weinig aannemelijk. U zou een antwoord gekregen hebben van de kalief, maar deze brief zou nog in Pakistan liggen (zie gehoorverslag 1 CGVS p.17). Vervolgens dient nog te worden opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. Zo zou u gereisd hebben met een vals paspoort (zie gehoorverslag 1 CGVS p.8). U wist niet welke naam of geboortedatum dat vals paspoort bevatte (zie gehoorverslag 1 CGVS p.8). U wist ook niet of het valse paspoort een visum bevatte (zie gehoorverslag 1 CGVS p.8). Gezien de huidige strenge en individuele grenscontroles op de internationale luchthavens, is het niet geloofwaardig dat u deze reisweg aflegde zonder op de hoogte te zijn van deze gegevens betreffende uw vals paspoort. Daarenboven verklaarde u dat de smokkelaar uw identiteitskaart bijhield (zie gehoorverslag 1 CGVS p.8). Uw smokkelaar reisde met u mee (zie gehoorverslag 1 CGVS p.9). U en uw smokkelaar namen dus een aanzienlijk risico indien u betrappt werd met een vals paspoort en indien men uw smokkelaar betrapte met uw identiteitskaart (zie gehoorverslag 1 CGVS p.8) bij een controle. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart kan aanvaard worden, aangezien uw identiteit hier niet ter discussie staat. Uw lidkaarten en donaties aan de Belgische Ahmadi-gemeenschap kunnen zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 52, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 en van artikel 1, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker stelt dat met de term “vluchteling” bedoeld wordt de persoon die “met rede vreest vervolgd te worden”. Hij geeft verder een uiteenzetting die stelt dat de woorden “met rede vrezen” tegelijkertijd slaan op een objectief element (een objectieve situatie waarin de geestesgesteldheid haar oorsprong kan vinden) en een subjectief element (de geestesgesteldheid van de betrokkene). Verzoeker meent dat hij voldoet aan de twee gestelde eisen. Volgens verzoeker blijkt uit internationale rapporten, dat de diverse religieuze fracties in Pakistan nog steeds overhoop liggen en daarbij de burgerbevolking niet ontzien en dat een groot aantal opzettelijke en arbitraire moorden werd gepleegd. Verzoeker wijst er op dat het Ahmadi-geloof bij wet buiten de wet werd gesteld en er op het preken van het geloof straffen staan tot en met de doodstraf. Verzoeker haalt verder nog aan dat de vervolging van Ahmadi's in Pakistan wettelijk geregeld is, hetgeen door de Vaste Beroepscommissie niet werd ontkend. Verzoeker verwijst naar de Pakistaanse strafwet, waaruit blijkt dat Ahmadi's geen godsdienstvrijheid hebben en het preken van hun geloof bestraft is met de dood. Verzoeker wijst in voorliggend verzoekschrift nog op een aantal beperkingen in (burger)rechten van de Ahmadi's in Pakistan en verwijst naar een arrest van de Raad van State om zijn betoog kracht bij te zetten. Verzoeker volhardt dat er in zijn hoofd wel ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Verzoeker meent dat hij het nodige deed (om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen).

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en een schending van de artikelen 10, 1d) van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad dd. 29 april 2004. Verzoeker verwijst naar de definitie van een sociale groep. Verzoeker meent dat zijn lidmaatschap van de sociale groep van de Ahmadi's niet ter discussie werd gesteld. Verzoeker herhaalt wederom dat de bestreden beslissing zelf stelt dat de situatie van de Ahmadi's zorgwekkend is en de Ahmadi's dus zelf identificeert als “groep”.

2.2. De bestreden beslissing wees verzoekers asielaanvraag af omdat het asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden op grond van de volgende vaststellingen: (i) er kan geen enkele bewijswaarde worden gehecht aan de kopie van een verklaring van 16 september 2011 over de toetreding van zijn vriend tot de Ahmadi-religie, (ii) verzoeker heeft evenmin coherente en geloofwaardige verklaringen afgelegd over deze beweerd bekeerling en de betrokkenheid van zijn vriend bij “Kathm-E-Nabuwat”, (iii) verzoeker kan niet aannemelijk maken dat de “Kathm-E-Nabuwat” verantwoordelijk is voor de aangehaalde beschieting in juni 2010, een incident dat de directe vluchtaanleiding vormde voor verzoekers vertrek uit Pakistan doch dat verzoeker niet kan situeren in de tijd noch kan staven met enig bewijsstuk, (iv) verzoeker maakt niet aannemelijk om welke reden de Ahmadi-gemeenschap hem niet kon helpen door onder meer deze problemen bij hun voorzitter te melden en deze te laten noteren in hun maandelijkse rapporten over vervolging van hun gemeenschap en (v) verzoeker heeft ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over de door hem beweerd vluchtroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten.

Deze motieven worden op geen enkele wijze weerlegd door verzoeker noch wordt hiervoor een aannemelijke verklaring gegeven. Deze motieven blijven bijgevolg overeind en worden door De Raad beschouwd als zijnde hier hernomen. Verzoekers verweer beperkt zich tot een verwijzing naar de algemene situatie. De loutere verwijzing naar de algemene situatie van Ahmadies in Pakistan toont echter geen persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat zijn lidmaatschap tot de sociale groep niet ter discussie staat dient te worden opgemerkt dat een vluchteling zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep moet bewijzen. Bij gebrek aan bewijs van een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde sociale groep geen bewijs van de hoedanigheid van vluchteling en dan ook niet nader dient onderzocht te worden.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER